

[Glønborg]

som har et ansvar for, at vi alle sammen kommer et skridt videre, kan også bidrage. Det er modellen.

Undervisningsministeren har fået utrolig mange klø i den sidste tid. Jeg har haft fornøjelsen af at stille op nogle gange på uddannelsesinstitutioner i den senere tid og har mere eller mindre frivilligt måttet forsvare undervisningsministerens tanker, fordi jeg synes, at de fik dog en helt urimelig behandling.

Jeg må sige, at jeg naturligvis har fralagt mig medforfatterskab og derfor medansvar for de mange seminarienedlæggelser, og hvad der nu har været. Men jeg har sagt – og det vil jeg også sige her – at vi går naturligvis ind i et seriøst arbejde for at finde ud af, hvilke af seminarierne vi kan undvære, for vi er enige i, at vi kommer til at undvære nogle af dem.

Undervisningsministerens tanker om større selvbestemmelsesret for folkeskolerne synes vi egentlig også er tanker, som i høj grad er værd at arbejde videre på. Vi kan godt lide, at selvforvaltningsprincippet får en stærkere plads inden for folkeskoleområdet.

Vi glæder os over læseplansforslaget vedrørende kristendomskundskab. Det ser ud til, at I virkelig vil tage det fag alvorligt, og at det får lov til at beholde navnet kristendomskundskab. Jeg håber, at vi herinde kan stå sammen om at mane den plan i jorden, som har været ført frem fra visse sider, at nu skulle vi have en slags religionsundervisningstagselselvord at lægge frem for børnene. På den måde kan man aldrig give børn en identitet, som er deres egen.

Det er nødvendigt, at man opdrages i og oplæres i et tankesæt, som kan fylde ens hverdag, og som kan styre ens liv. Så er det rigtigt, at man også lærer at forstå, at der er andre, som er vokset op med andre tankesæt, og at der er nogle, der har valgt andre livsforståelser – vi kan kalde det andre religioner. Derfor ønsker vi klart, at der skal være en god undervisning om de fremmede religioner, men den skal ligge i de ældste klasser. Det er ikke noget at fylde i hovedet på de mindste børn.

De mindste børn skal naturligvis have en generel menneskelig tolerance over for folk, der er anderledes og tænker anderledes og klæder sig anderledes og synger anderledes og spiser anderledes og al den slags. Det hører naturligt hjemme i klassens time og alle mulige andre steder, hvor man arbejder i skolen med at bidrage mennesker forståelse for hinanden.

Jeg gør opmærksom på, at uden at man har en selvstændig livsopfattelse og forståelse af egen identitet, vil tolerancebegrebet være meningsløst.

Så glæder det os også, at omlægningen af arbejdsmarkedsbidraget ser ud til at blive ændret til gavn for mindre virksomheder. Vi forudså problemet, da vi vedtog loven, og jeg kan citere min egen ordførertale fra dengang: Der var tre felter, hvor vi måtte være opmærksom på, om det her nu virkede godt.

Det var over for landmændene, over for fiskerne og over for de mindre butikks- og håndværksdrivende. Vi er glade for, at vi nu kommer i gang med det, og at vi så har ro til at finde en fornuftig løsning på det område.

Det glæder os, at der er lagt op til en fornuftig diskussion om, hvordan vi gennemfører samarbejdet med ulandene, hvordan vi får Brundtland-rapportens fine tanker udmøntet i noget praktisk og godt, sådan at vi ikke blot tænker på os selv, men også på, at vi virkelig har en nød at afhjælpe for de fattige i hele verden.

Rosing (S):

Hvis det udelukkende var for statsministerens åbningstale og dens fire linjer om Grønlands overtagelse af statsområder, behøvede jeg egentlig ikke at komme herop på talerstolen i dag. Men netop den meget lille plads, som Grønland får i den vigtigste tale her i rigets højeste forsamling, foranlediger mig til at fremkomme med nogle betragtninger om rigets nordligste del, Kalaallit Nunaat – Grønland.

En stor del af Tingets medlemmer har i den forløbne sommer besøgt Grønland, heriblandt flere regeringsmedlemmer samt Folketingets Præsidium. Vi har naturligvis under disse besøg søgt at give et så fyldigt og nuanceret billede af dagens Grønland som muligt, og det er mit håb, at den interesse, som er blevet udvist, og de indtryk, som har nedfældet sig, også vil holde sig, når de store og tunge sager vælter ind over os alle i disse for Danmark svære tider.

Valget til Folketinget i maj i år gav en uændret grønlandsk mandatfordeling her i salen, men gav til gengæld en del politisk turbulens på den hjemlige politiske arena. Koalitionen mellem Siumut og Inuit Ataqatigiit blev sprængt, primært på grund af afgørende forskelle i sikkerhedspolitiske spørgsmål, og Siu-